

Отъ края на XVI-ый вѣкъ религія-та повече и повече ся мѣшала съ политикѣ-тѣ а това и докарало да ся спрѣчка Полша съ Московскѣ-тѣ дрѣжавѣ, която ся была вече посилила и влѣкла по себе цѣлый русскій народъ.

Русскій народъ, както вече спомѣнжхмы, прибрани въ дрѣжавно тѣло отъ Варяго-русскы князове за символъ на народно-то си единство ималъ единъ языкъ, еднаквы уряды и обычай, една православиѣ вѣрѣ и единъ великий князь, кой-то най-напрѣдъ господарувалъ у Кіевъ, а послѣ (отъ 1169) у Владиміръ. Отдѣли-ти князове испрѣво припознавали власть-тѣ на великий князь като на старѣе отъ княжескаго родъ, и въ испослѣ зели да ся карать и да ся бїжть, а по това си и подѣлии Руссіѣ на много удѣлны княжества. Въ непрѣстайны-ты борбы между князове-ты народъ-тѣ добыль вліяніе въ управление-то и достигнѣль дори да си мѣнува князове-ты, само у Владимірско-Суздалско-то княжество владѣтелева-та власть надтягала надъ народнѣ-тѣ волї.

Въ половинѣ на XIII-ый вѣкъ Монголи-ти натиснѣли Руссіѣ и тя ослабнѣла и ся пощѣпила на двѣ половины. Монголи-ты не ся мѣшали въ домашны-ты работы на Руссіѣ а ся благодарили само да зимать данъци и да имъ са припознава връховна-та власть. За това трѣбувало посрѣдникъ между тѣхъ и народа, и за такъвъ ся подвигнѣль великий князь, на кого-то власть-та малко по малко расла. Стары-ты правдини за старѣйшество ся забуравихъ и достоинство-то на великий князь турише на рѣкѣ оия, кой-то умѣль да ся подряди и да угоди на монголскія ханъ.

Въ прѣвѣт-тѣ половинѣ на XIV-ый вѣкъ велиокняжеско-то достоинство туриѣ на рѣкѣ московски-ти князове, кои-то и умѣхъ да го задръжатъ за всегда, и Москва станѣ срѣдоточиѣ на источниѣ Руссіѣ, Московски-ти князове, а заедно и велики князове на „цѣлѣ Руссіѣ“ съ хитрѣ политики своили, купували удѣлны земи и така расширявали землѣ-тѣ си и заедно и идеї-тѣ за една дрѣжавѣ. Велиокняжескій прѣстолъ станѣль наслѣдствененъ, а сила-та на старѣ-тѣ княжескѣ дружинѣ ослабяла. Могжество-то на Московскій князь, бръзо ся развивало, защо-то му было на помощь и духовенство-то, на главѣ на кое-то турили повече-то хора отъ старый княжескій родъ; а тѣи толкова по-